



นตติ ปญญาสมา อาภา
แสงสว่าง เสมอด้วยปัญญา ไม่มี



เอกสารประกอบสัมมนาวิชาการเรื่อง
“โลกของอิสลามและมุสลิมในอุษาคเนย์”
The Islamic World and Muslims in Southeast Asia

บทความ
ติดตามการเกิดนิคมอุตสาหกรรมปิโตรเคมี
นครศรีธรรมราช

ทรงวุฒิ พัดแก้ว

27 - 28 มีนาคม 2552
โรงแรม ทวิน โลดจ์ นครศรีธรรมราช

บทความ
ติดตามการเกิดนิคมอุตสาหกรรมปิโตรเคมีนครศรีธรรมราช
(ปรับปรุงครั้งที่ 2) *

1

ความเป็นมา

โครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ หรือที่เรียกว่าเขาเทอร์นซีบอร์ด และโครงการสะพานเศรษฐกิจ หรือโครงการแลนด์บริดจ์ เกิดขึ้นตามแผนแม่บทอุตสาหกรรมปิโตรเคมีของประเทศไทย แผนแม่บทนี้แบ่งเป็น 4 ระยะคือ ระยะที่ 1 ช่วงปี พ.ศ. 2523 ถึง 2531 มีเป้าหมายหลัก คือการลดการนำเข้าผลิตภัณฑ์ด้านปิโตรเคมี ระยะที่ 2 ช่วงปี พ.ศ. 2532 ถึง 2538 มีเป้าหมายหลักคือการสร้างมูลค่าส่งออกด้านปิโตรเคมี ระยะที่ 3 เป็นช่วงเวลาต่อเนื่องในช่วงปี พ.ศ. 2547 ถึง 2558 มีเป้าหมายหลักคือการขยายการผลิตให้เพิ่มมากขึ้นและจัดกลุ่ม CLUSTER การผลิตปิโตรเคมีให้เข้มแข็ง ระยะที่ 1 ถึงระยะที่ 3 ดำเนินการอยู่แถบภาคตะวันออก นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดและพื้นที่ใกล้เคียง และ ระยะที่ 4 ตั้งแต่ พ.ศ. 2559 เป็นต้นไป จะย้ายโรงงานต่างๆ มาภาคใต้ เป้าหมายหลักคือการพัฒนาอุตสาหกรรมหลายประเภทให้สอดคล้องกับโครงการ LAND BRIDGE (สะพานเศรษฐกิจเชื่อมระหว่างทะเลอันดามันและอ่าวไทย) โดยมีเป้าหมายพื้นที่ที่อำเภอสิชล อำเภอกาบัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จึงต้องเตรียมการสร้างตั้งแต่เดิยวนี้ พอถึง พ.ศ. 2559 ก็เริ่มเดินเครื่องได้

* เพื่อข้อมูลโดย กลุ่มศึกษาการพัฒนา นิคมอุตสาหกรรมปิโตรเคมีนครศรีธรรมราช

6 กุมภาพันธ์ 2552

ช่วงนี้ไม่ว่าใครจะเป็นรัฐบาลก็ผลักดันโครงการเซาเทอร์นซีบอร์ดเต็มที่

เหตุที่มีการเร่งผลักดันโครงการในช่วงนี้มากเนื่องจากมีเส้นตายที่ต้องย้ายจากภาคตะวันออกออกอยู่แล้ว แต่ชาวบ้านไม่มีโอกาสรู้ ส่วนมากมารู้เอาทีตอนทำเกือบเสร็จแล้ว

ในวันที่ 10 เม.ย. 2551 ศสช. เสนอให้ย้ายพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมจากภาคตะวันออกไปที่แห่งใหม่ซึ่งก็คือพื้นที่เซาเทอร์นซีบอร์ดและแลนด์บริดจ์ และนายกรัฐมนตรีได้เห็นชอบ

ต่อมาวันที่ 12 พ.ค. 2551 ศสช. ได้รายงานนายกรัฐมนตรีถึงความก้าวหน้าการพัฒนาพื้นที่ภาคใต้ เพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพของประเทศไทยในอนาคต ซึ่งมีสาระสำคัญ เช่น การพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลังงาน อุตสาหกรรมเหล็ก การแปรรูปการเกษตรและพืชพลังงาน พร้อมทั้งเสนอแผนดำเนินงานระยะต่อไป

ในวันที่ 13 พ.ค. 2551 นายกรัฐมนตรีเห็นชอบและเสนอให้ ครม. พิจารณา ส่วน กนอ. หรือการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้ลงมือปฏิบัติ โดยว่าจ้างบริษัทที่ปรึกษาให้ดำเนินงานทั้งการศึกษาและการทำงานในระดับพื้นที่ เขาวางแผนดำเนินการไว้คือ พ.ศ. 2551 จะศึกษาความเป็นไปได้โดยเลือกพื้นที่เหมาะสมและออกแบบเบื้องต้น พ.ศ. 2552-2553 จะศึกษา อีไอเอ ประชาพิจารณ์ พ.ศ. 2554 จะออกแบบรายละเอียด พ.ศ. 2555-2559 จะลงมือก่อสร้างแล้ว พ.ศ. 2560-2590 จะเดินเครื่องจักรโรงงาน

ประเภทของอุตสาหกรรม

นิคมอุตสาหกรรมดังกล่าว บริษัทที่มฯ ซึ่งเป็นบริษัทที่ปรึกษาระบุว่าจะรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย 'ได้แก่' กลุ่มพลังงาน ปิโตรเคมี และอุตสาหกรรมที่ใช้

ทรัพยากรในพื้นที่ อาทิ น้ำมัน ปาล์ม-ไบโอดีเซล ผลิตภัณฑ์ยางแปรรูป ซีเมนต์และ
ยิปซัม ส่วนอุตสาหกรรมรองคืออุตสาหกรรมต่อเนื่องจากกลุ่มพลังงานและปิโตร
เคมี เช่น น้ำมันเครื่อง จาระบี เคมีภัณฑ์ อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์
พลาสติก ตลอดจนผลิตภัณฑ์เหล็กขั้นปลายที่พึ่งพาอุตสาหกรรมแปรรูปเหล็กขั้นต้น
ในภาคใต้ตอนบน²

ท่าทีของกลุ่มทุน

ตั้งแต่กลางเดือนธันวาคม 2551 เป็นต้นมา กลุ่มทุนที่เกี่ยวข้องได้แสดง
ท่าทีหนุนโครงการสร้างนิคมอุตสาหกรรมที่ภาคใต้มาก เช่น

ในวันที่ 18 ธันวาคม 2551 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.)
และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ได้พบกับนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะหลังจากได้รับ
ความไว้วางใจจาก ส.ส.โหวตให้ได้รับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนใหม่ของไทย โดย
ส.อ.ท. ได้เสนอรัฐให้สร้างมาตรการระยะกลางและยาวในข้อ 5) คือ การพัฒนา
พื้นที่ เขาเทิร์นซีบอร์ด³

ต่อมาไม่กี่วันคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) เปิดเผยว่า จาก
การที่เปิดให้ผู้ประกอบการเหล็กต้นน้ำสำหรับ การผลิตเหล็กคุณภาพสูงยื่นแสดง
เจตจำนงลงทุนอุตสาหกรรมเหล็กต้นน้ำในไทยและสิทธิการรับเสนอ เมื่อวันที่ 31
ม.ค.2551 ซึ่งเป็นวันสุดท้าย ปรากฏว่ามีผู้ผลิตเหล็กรายใหญ่ของโลกใน 5 อันดับ
แรกแสดงความสนใจต่อบีโอไอ จำนวน 4 ราย ประกอบด้วย บริษัท นิปปอนสตีล
บริษัท เจเอฟอี สตีล คอร์ปอเรชั่น จากประเทศญี่ปุ่น บริษัท บาว สตีล
(BAOSTEEL) จากประเทศจีน และบริษัท อาร์ซีลอร์ จากประเทศฝรั่งเศส ซึ่งจะใช้
พื้นที่รายละเอียดไม่ต่ำกว่า 5,000-10,000 ไร่ ตอนนี้พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก (อีสเทิร์น

ซีบอร์ด) เต็มแล้ว จึงต้องหาพื้นที่ใหม่ โดยเฉพาะพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ (เขาเทริน ซีบอร์ด) ถือเป็นหน้าที่รัฐบาลใหม่ที่จะดำเนินการ⁴

ต่อมาไม่นานประธานกลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมี สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) กลุ่มทุนออกมาขู่สถาบันว่าถ้าโครงการเขาเทรินซีบอร์ดเกิดขึ้นไม่ได้ทุนกลุ่มปิโตรเคมีระยะที่ 4 จะย้ายไปดำเนินการในประเทศอื่น เช่น อินโดนีเซีย เวียดนาม และพม่า เขายังบอกว่าการปลูกเขาเทรินซีบอร์ดรัฐบาลต้องเคลียร์เสียงต่อต้านจากชาวบ้าน⁵

ท่าทีของรัฐบาล

ในคำแถลงนโยบายของรัฐบาลในวันที่ 29 ธันวาคม 2551 ได้บรรจุไว้ในนโยบายข้อ 4.2.2.6 ว่า รัฐบาลนี้จะ "จัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเพื่อส่งเสริมการลงทุนด้วยอุตสาหกรรมที่มีความสอดคล้องกับศักยภาพของแต่ละพื้นที่ เช่น การพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้"

ขณะที่นายโมลิต บันเปียมรัษฎ์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม กล่าวว่า โครงการเขาเทริน ซีบอร์ด เป็นเรื่องที่รัฐบาลใหม่ต้องดำเนินการ เพราะถ้าโครงการนี้ไม่เกิดขึ้น จะไม่มีพื้นที่รองรับอุตสาหกรรมรายใหญ่ เพราะพื้นที่อัสเทริน ซีบอร์ด เต็มแล้ว และหากเขาเทริน ซีบอร์ดไม่เกิดขึ้น อาจจะทำให้การลงทุนอุตสาหกรรมเหล็กต้นน้ำไม่เกิดขึ้น⁶ และล่าสุด นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เปิดเผยหลังมอบนโยบายให้ กนอ. ว่า เตรียมเสนอให้ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) เศรษฐกิจพิจารณา เขาส์เทริน ซีบอร์ด วงเงินลงทุนกว่า 100,000 ล้านบาท ในพื้นที่ อ.ท่าศาลา อ.สิชล และ อ. นาบอน จ. นครศรีธรรมราช แบ่งเป็นพัฒนาพื้นที่และท่าเรือ 20,000-30,000 ล้านบาท ที่

เหลือเป็นการสร้างถนน ไฟฟ้า รถไฟ ประปา และสาธารณูปโภคอื่น เนื่องจากมีความสำคัญต่อภาคการลงทุนและกระตุ้นเศรษฐกิจจะเร่งด่วน

ส่วนนางมณฑา ประทุมพรพาล ผู้ว่าการ กนอ. กล่าวว่า สาเหตุที่ต้องเลือกจังหวัดนครศรีธรรมราชนำร่องก่อน เพราะผลการศึกษาจาก สศช. ระบุว่ามีความเหมาะสมที่สุดโดยที่ผ่านมา กนอ. ได้งบประมาณ 15 ล้านบาท ในคัดเลือกพื้นที่ และ การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่คาดว่าจะเสร็จภายในเดือน ก.พ. 2552 โดยโครงการที่ลงทุนจะเป็นปิโตรเคมีและพลังงาน ส่วนโครงการเหล็กต้องรอผลศึกษาอีกครั้งหนึ่งก่อน⁷

พื้นที่ในการก่อสร้าง

การเลือกพื้นที่ตอนแรกพื้นที่อาจไม่ชัดเจน บริษัทมีฯ ซึ่งเป็นบริษัทที่ปรึกษาบอกว่าพื้นที่ที่เหมาะสมมี 5 ทางเลือก ต่อมาได้เลือกพื้นที่ชัดเจนขึ้น คือ พื้นที่ชายทะเล 2 พื้นที่ที่ ต.กลาย อ.ท่าศาลา พื้นที่ 19,000 ไร่ กับ ต.ทุ่งปรัง อ.สิชล ซึ่งอาจรวมถึง ต.สิชล ด้วยพื้นที่ 19,000 ไร่ และพื้นที่ในแผ่นดินใหญ่คือ ต.แก้วแสน อ.นาบอน พื้นที่ 5,500 ไร่ และ ต.ท่าเรือ อ.บ้านนาเดิม จ.สุราษฎร์ธานี⁸

และล่าสุดในช่วงกลางเดือนมกราคม 2552⁹ มีการเปิดเผยผลการศึกษาของโครงการศึกษาความเหมาะสมของการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ ภายใต้การดำเนินงานของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ที่บริษัทมีฯ เป็นผู้ศึกษาว่าผลการศึกษาพื้นที่ทางเลือกท่าเรืออุตสาหกรรม ซึ่งรวมถึงนิคมอุตสาหกรรมหลังท่าเทียบเรือมีพื้นที่เหมาะสม 2 แห่งอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมสิชล ต.ทุ่งปรัง อ.สิชล ขนาด 11,000 ไร่ และนิคมอุตสาหกรรมท่าศาลา ต.กลาย อ.ท่าศาลา ขนาด 12,600 ไร่ ส่วนพื้นที่ทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับนิคมอุตสาหกรรมภายในแผ่นดิน

ใหญ่ คือ นิคมอุตสาหกรรมนาบอน ต.แก้วแสน อ.นาบอน จ.นครศรีธรรมราช ขนาดพื้นที่ 1,600 ไร่

สิ่งที่กำลังดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน

1. การสำรวจแหล่งน้ำมัน

ขณะนี้มีการสำรวจโดยหลายบริษัท ซึ่งกระทรวงพลังงานได้เปิดเผยเมื่อ 26 ก.พ. 2551 ว่ามีแหล่งน้ำมันในอ่าวไทย 30 แหล่ง¹⁰ กล่าวเฉพาะ บริษัท เชฟรอน พบว่า ปัจจุบันเชฟรอนมีแปลงสัมปทานครอบคลุมพื้นที่ทั้งสิ้นกว่า 36,000 ตารางกิโลเมตรในอ่าวไทย โดยปริมาณการผลิตในปัจจุบันมาจากพื้นที่ผลิตปิโตรเลียม 20 แห่ง ได้แก่ เอรಾವัน บรรพต สตูล ปลาทอง กะพง ปลาแดง ฟูนาน โกมินทร์ จักรवाल สุราษฎร์ ปลานมึก ตราด ยะลา ไพลิน ไพลินเหนือ ทานตะวัน เบญจมาศ มะลิวัลย์ จามจุรี และราชพฤกษ์¹¹

กระทรวงพลังงานยังได้วางโครงสร้างการใช้พลังงานในอนาคตของประเทศไทยถึงปี 2563 โดยวางยุทธศาสตร์ไว้ 3 เรื่องคือ 1.การใช้พลังงานให้มีประสิทธิภาพ 2.การจัดหาแหล่งพลังงาน 3.การสร้างมูลค่าให้กับทรัพยากรพลังงาน หมายถึงอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ซึ่งมีแนวทาง 2 แนวทาง คือการเพิ่มมูลค่า ก๊าซในอ่าวไทยเพื่อรองรับอุตสาหกรรมพื้นฐานและต่อเนื่อง และการขยายโรงกลั่นน้ำมันในประเทศโรงแยกก๊าซ/ระบบท่อ และขยายระบบไฟฟ้า¹²

2. การขุดเจาะน้ำมันและการตั้งแท่นเจาะน้ำมัน

ปัจจุบัน บริษัท เชฟรอน มีแท่นเจาะน้ำมันอยู่แล้ว 180 แท่น¹³

3. การสร้างระบบท่อส่งก๊าซ

ปัจจุบันไทยมีระบบท่อส่งก๊าซทั้งบนบกและในทะเลอยู่แล้วรวมกัน 2,650 กิโลเมตร โดยวางท่อไปขึ้นฝั่งที่ระยองและสงขลา หลังจากนั้นจะสร้างระบบท่อก๊าซเพิ่มเพื่อนำก๊าซมาขึ้นฝั่งที่บริเวณเขาเทรินซีบอร์คที่กำลังจะเกิดขึ้นต่อไป ขณะนี้กำลังอยู่ในช่วงดำเนินการ

4. การตั้งฐานปฏิบัติการบนฝั่ง

มีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนแท่นขุดเจาะน้ำมันในทะเล โดยต้องสร้างท่าเรือและสนามบิน

4.1 การสร้างท่าเรือ ขณะนี้ เซฟรอนกำลังดำเนินการสร้างท่าเรือและเก็บวัสดุอุปกรณ์บนเนื้อที่ประมาณ 300 ไร่ที่ปากน้ำคลองกลาย บ้านบางสาร ต.กลาย อ.ท่าศาลา

4.2 การสร้างสนามบิน ขณะนี้เซฟรอนกำลังดำเนินการสร้างสนามบินเพื่อการขนส่งของบริษัทที่สนามบินบ้านปากพูน ซึ่งถ้าเปิดดำเนินการจะมีเครื่องบินขึ้นลงวันละ 28 เที่ยวบิน

5. การสร้างโครงสร้างพื้นฐาน

5.1 การสร้างถนนและรถไฟ

สร้างทางหลวงแผ่นดิน 44 (กระบี่ - ชนอม) โดยการสร้างถนน 4 ช่องทางจราจร ยาว 133.85 กม. (สร้างเสร็จแล้ว) มีเขตทางกว้าง 200 เมตร เป็น ถนน 100 เมตร ทางรถไฟ 60 เมตร ระบบท่อส่งน้ำมัน 40 เมตร ปลายถนนเชื่อมคลังเก็บน้ำมันสำรองทั้ง 2 ฝั่งทะเล¹⁴ นอกจากนี้ยังจะสร้างเพิ่มเติมคือ

กรณีพื้นที่ ต.ทุ่งปรัง¹⁵

ทางรถไฟรางเดี่ยวขนานถนน # 44 แยกไป อำเภอสิชล ระยะทาง 70 กิโลเมตร

ทางรถไฟจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ไป อำเภอสิชล ระยะทาง 55 กิโลเมตร

ถนนสาย 4015 : ขยายเป็น 4 ช่องจราจร บ้านตาล - เขตแขวงนครศรีธรรมราช 42 กิโลเมตร

ถนนสาย 408 : ขยายช่องทาง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ - อำเภอสทิงพระ 95 กิโลเมตร

กรณีพื้นที่ ต.ทลาย¹⁶

ถนนเชื่อม อ.บ้านนาเดิม และ อ.นาบอน หมายเลข 401

ขยายถนน 4015 จาก 2 ช่อง 4 ช่อง เมืองนครฯ อ.นาบอน (บ.ตาล) ระยะทาง 42 กิโลเมตร

ขยายถนน 408 ระยะ 95 กิโลเมตร เมืองนครฯ เมืองสงขลา / ท่าเรือน้ำลึกสงขลา

ตัดทางรถไฟรางเดี่ยว

อ.บ้านนาเดิม อ.ท่าศาลา : 90 กิโลเมตร

อ.เมืองนครฯ อ.ท่าศาลา : 35 กิโลเมตร

ค่าก่อสร้างระบบคมนาคม

อ.ท่าศาลา อ.บ้านนาเดิม : 9,305 ล้านบาท

อ.ท่าศาลา อ.นาบอน : 3,675 ล้านบาท

5.2 การจัดหาน้ำ

เป็นการหาแหล่งน้ำดิบเพื่อให้เพียงพอใช้ในอุตสาหกรรมในพื้นที่โดยการสร้างเขื่อนกระจายหลายพื้นที่ โดยมีโครงการอ่างเก็บน้ำเขื่อนและการผันน้ำ¹⁷ เช่น

เขื่อนคลองท่าหน อ.สิชล จ.นครศรีธรรมราช

เขื่อนเก็บน้ำฝาย อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช

เขื่อนคลองกลาย อ.นบพิตำ จ.นครศรีธรรมราช

เขื่อนคลองละไม อ.ชะอวด จ.นครศรีธรรมราช

เขื่อนคลองกระเดะ อ.กาญจนดิษฐ์ จ.สุราษฎร์ธานี

การผันน้ำจากเขื่อนรัชชประภา อ.ตาขุน จ.สุราษฎร์ธานี

การทดน้ำจากแม่น้ำพุมดวง อ.พุนพิน จ.สุราษฎร์ธานี

ฯลฯ

5.3 การจัดหาพลังงานสำหรับนิคมอุตสาหกรรม

5.3.1 การสร้างโรงไฟฟ้า

ทั้งกรณีพื้นที่ ต.ทุ่งปรังและ พื้นที่ ต.กลายจะเป็นการนำก๊าซที่ขุดเจาะมาได้มาผลิตเป็นไฟฟ้าใช้ในนิคมอุตสาหกรรมโดยมีความต้องการ ใน พ.ศ. 2561 จำนวน 190 เมกกะวัตต์ พ.ศ. 2571 จำนวน 380 เมกกะวัตต์ พ.ศ. 2581 จำนวน 570 เมกกะวัตต์¹⁸

5.3.2 การสร้างโรงไฟฟ้านิวเคลียร์

กระทรวงพลังงานได้อ้างว่ามีความจำเป็นด้านพลังงานจึงทำให้ต้องสร้างโรงงานไฟฟ้านิวเคลียร์ขนาด 4,000 เมกกะวัตต์ แผนการก่อสร้างจะเริ่มใน พ.ศ. 2563 โดยมีพื้นที่เป้าหมายคือ ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ระนอง เพื่อสำรองไว้รองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรม โดยเฉพาะโครงการเขาเทียนชีบอร์ต ซึ่งการเตรียมการขั้นตอนต่างๆ ใช้เวลา 6 ปี ก่อสร้าง 7 ปี¹⁹

สำหรับในจังหวัดนครศรีธรรมราช คณะสำรวจความเหมาะสมของพื้นที่การก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์ นำโดยพลอากาศเอกพิเนต ศุภวรรณได้กำหนดเป้าหมาย 3 อำเภอคือ ชอนอน สีชล ท่าศาลา รวม 5 จุด ใช้เวลาดำเนินการขุดสำรวจ 7-10 วันต่อหลุม พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์แจ้งให้ประชาชนรับทราบ²⁰

6. การสร้างโรงกลั่น โรงแยกก๊าซ

กรณีพื้นที่ ต.สีชล ได้เตรียมพื้นที่ไว้ คือ²¹

- โรงกลั่น - ถึงเก็บ 3,900 ไร่

- โรงแยกก๊าซ บีโตรเคมี 6,000 ไร่

กรณีพื้นที่ ต.กลาย ก็คงไม่แตกต่างกับพื้นที่ ต.สีชลมากนัก

7. การสร้างการสร้างท่าเรืออุตสาหกรรม

กรณีพื้นที่ ต.ทุ่งปรัง กรณีพื้นที่ ต.กลาย บริษัทที่ปรึกษาได้ระบุไว้ว่าจะสร้างตามแบบที่เคยมีการศึกษาไว้แล้วที่ ต.ทุ่งไผ่ อ.สีชล ในรายงานการศึกษาโครงการ Feasibility Study on the Southern Seaboard Port and Industrial Complex Development Project โดย Moffatt & Nichol Int et. Al. (1998)²²

8. การดำเนินอุตสาหกรรมปิโตรเคมี / อุตสาหกรรมเหล็กต้นน้ำ / อุตสาหกรรมการเกษตร

บริษัทที่ปรึกษาได้ระบุพื้นที่ ต.ทุ่งปรัง ไว้ คือ²³

พื้นที่ท่าเรือและปิโตรเคมี

1. โรงกลั่น – ถึงเก็บ 3,900 ไร่

2. โรงแยกก๊าซ – บีโตรเคมี 6,000 ไร่

3. เคมีภัณฑ์ 750 ไร่
4. พลังงานทดแทน 750 ไร่
5. ระบบสาธารณูปโภค 5,700 ไร่
6. พื้นที่สีเขียว ~ พื้นที่กันชน 1,900 ไร่

รวม 19,000 ไร่

พื้นที่นิคมอุตสาหกรรมเกษตร

1. ผลิตภัณฑ์ยาง 1,500 ไร่
2. ประมง 300 ไร่
3. อุตสาหกรรมอื่นๆ 1,500 ไร่
4. พื้นที่ระบบสาธารณูปโภคส่วนกลาง 1,650 ไร่
5. พื้นที่สีเขียว ~ พื้นที่กันชน 550 ไร่

รวม 5,500 ไร่

ส่วน ด.กลายคงจะไม่แตกต่างกันนัก

2

กระบวนการเคลื่อนไหวเพื่อแสดงจุดยืนต่อการพัฒนานิคมอุตสาหกรรม
ปิโตรเคมีพื้นที่อำเภอสีชล และอำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

จากการรับรู้สู่การเคลื่อนไหว

ประชาชนส่วนใหญ่รับรู้ข้อมูลการเกิดขึ้นของการนิคมอุตสาหกรรมเมื่อมี
การทำการศึกษาล่วงแล้ว โดยก่อนหน้านี้ไม่มีการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมใน
การศึกษาอย่างทั่วถึงเพียงพอ อันแสดงถึงความไม่จริงใจของการนิคมอุตสาหกรรม

แห่งประเทศไทย เพราะการศึกษาดังกล่าวมียุทธศาสตร์ปิดบังซ่อนเร้น จนก่อให้เกิดความไม่พอใจขึ้นของประชาชนในพื้นที่ ประกอบกับการศึกษาผลกระทบจากการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมในแง่มุมต่างๆ พบว่า ไม่ก่อให้เกิดผลประโยชน์แก่คนในพื้นที่เมื่อเปรียบเทียบกับการสูญเสียที่ดินและทรัพยากรเพื่อสร้างนิคมอุตสาหกรรม

จากปัจจัยดังกล่าวทำให้ชาวบ้านรวมตัวกันเพื่อแสดงจุดยืนว่าคิดอย่างไรกับการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่ ทั้งนี้ในพื้นที่อำเภอสีชลมีการรวมกลุ่มแสดงจุดยืนอย่างชัดเจนว่าไม่เห็นด้วยกับการพัฒนาในลักษณะเช่นนี้จึงได้แสดงจุดยืนตามสิทธิในระบอบประชาธิปไตย ภายใต้การยึดถือผลประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ในพื้นที่เป็นตัวตั้งและสิทธิชุมชนตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด ซึ่งรูปแบบการแสดงจุดยืนต่อสาธารณะกระทำตามกรอบของสิทธิชุมชนดังนี้

1. แสดงเจตจำนงที่ไม่เอานิคมอุตสาหกรรมผ่านตัวแทนการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

เพื่อนำไปสื่อสารกับฝ่ายนโยบายให้เปลี่ยนแปลงนโยบายการพัฒนาในพื้นที่ ในเวทีรับฟังความเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการสร้างนิคมอุตสาหกรรม

2. กระบวนการสื่อสารผ่านสื่อสาธารณะเพื่อให้สังคมรับรู้

กระบวนการของสื่อมวลชนได้นำเสนอความเห็นของประชาชนในพื้นที่ต่อความเห็นเรื่องนิคมอุตสาหกรรมในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้สาธารณะรับรู้รวมทั้งหน่วยงานรัฐเกิดความตระหนักต่อความเห็นของชาวบ้านในการไม่เอานิคมอุตสาหกรรม

3. ก่อเกิดองค์กรเคลื่อนไหวเพื่อติดตามนิคมอุตสาหกรรม

- กลุ่มศึกษาการพัฒนา นิคมอุตสาหกรรมปิโตรเคมี

- เครือข่ายประมงพื้นบ้านอ่าวท่าศาลา
- เครือข่ายสิ่งแวดล้อมจังหวัดนครศรีธรรมราช
- กลุ่มรักษ์ทุ่งปรังและเครือข่าย

โดยองค์กรเหล่านี้เป็นการรวมตัวกันของประชาชนในพื้นที่รวมทั้งองค์กรในท้องถิ่นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงความเห็นและแสดงจุดยืนต่อการเข้ามาของโครงการพัฒนาขนาดใหญ่ โดยองค์กรต่างๆ เหล่านี้ทำหน้าที่ในการให้ข้อมูลกับชาวบ้านเกิดการรับรู้ข้อมูลกันอย่างกว้างขวางมากขึ้นซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดต่อกระบวนการตัดสินใจของชุมชน เนื่องจากที่ผ่านมาชาวบ้านไม่มีการรับรู้ข้อมูลใดๆ ที่เกี่ยวกับการสร้างนิคมอุตสาหกรรม โดยหน่วยงานภาครัฐก็ไม่ได้ทำหน้าที่แต่อย่างใด

4. เป้าหมายร่วมของกลุ่มและเครือข่ายต่อกระบวนการเคลื่อนไหว

- ด้านข้อมูล การติดตาม ตรวจสอบ ข้อมูลโครงการ และจัดทำข้อมูลชุมชน
- สื่อสาร รณรงค์ เปิดเวทีสร้างความเข้าใจ จัดทำสื่อ
- เครือข่าย จัดตั้งกลุ่มองค์กร เครือข่ายแต่ละระดับ

เพื่อให้การเคลื่อนไหวเป็นไปตามระบบและกระบวนการในแต่ละกลุ่มจึงมีการแบ่งบทบาทอย่างเพื่อให้การเคลื่อนไหวมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อจะก่อให้เกิดการรวมพลังและสร้างความเชื่อมั่นต่อคนในพื้นที่ให้มากขึ้น

5. กระบวนการเคลื่อนไหวแสดงจุดยืนของชุมชนชาวบ้าน

- จัดทำข้อมูล เป็นบทความ เอกสาร คู่มือ
- เปิดเวทีสัญจร รณรงค์ ไปตามหมู่บ้าน กลุ่มองค์กรในชุมชน

- รูปแบบสื่อ จัดทำโปสเตอร์ ป้ายผ้า ป้ายไวเนล ติดตามบ้าน ถนน บนสะพานลอย
 - เครือข่าย ติดต่อประสานงานกลุ่มองค์กรต่างๆ สถาบันวิชาการ องค์กรพัฒนาเอกชน ชุมชน เพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน
- ทั้งหมดนี้คือการแสดงออกซึ่งจุดยืนและเจตนารมณ์ของประชาชนในพื้นที่ต่อการสร้างนิคมอุตสาหกรรม ตามกรอบของสิทธิชุมชนซึ่งกำหนดได้ตามรัฐธรรมนูญ โดยหวังว่ารัฐจะตระหนักต่อการเคารพสิทธิชุมชนและเข้าใจต่อมิติการพัฒนาโดยยึดถือประโยชน์ของคนในพื้นที่เป็นตัวตั้ง และฟังว่าชาวบ้านในพื้นที่ต้องการการพัฒนาแบบไหน

3

**เหตุผลที่ชุมชนชาวบ้านคัดค้านการสร้างนิคมอุตสาหกรรมปิโตรเคมี
พื้นที่อำเภอสีชลและอำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครศรีธรรมราช
(จากเวทีประชาชนในพื้นที่จำนวน 5 ครั้ง)**

กระบวนการเคลื่อนไหวของชุมชนชาวบ้านในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมาในพื้นที่อำเภอสีชล และอำเภอกำแพงแสน จ.นครศรีธรรมราช อันเป็นการเคลื่อนไหวเพื่อแสดงออกถึงจุดยืนของชุมชนต่อการเฝ้าระวังการเข้ามาของโครงการพัฒนามาตรฐานใหญ่ คือ นิคมอุตสาหกรรมปิโตรเคมี โดยเฉพาะในพื้นที่อำเภอสีชลชุมชนแสดงจุดยืนชัดเจนว่าไม่ยอมรับการพัฒนาโครงการดังกล่าว

โดยแสดงออกผ่านกระบวนการรวมตัวของคนในชุมชนเพื่อส่งผ่านความเห็นและจุดยืนดังกล่าว ผ่านตัวแทนการนิคมอุตสาหกรรมซึ่งทำหน้าที่รับฟังความคิดเห็นของประชาชนในเขตอำเภอสีชล และยังแสดงออกด้วยการจัดสัมมนาและปราศรัยในพื้นที่ต่างๆ เพื่อแสดงออกถึงความไม่เห็นด้วยกับโครงการนิคมอุตสาหกรรม

จากกระบวนการศึกษาข้อมูลและการประชุมทบทวนจากหลายฝ่ายและหลายวาระพบว่า การพัฒนานิคมอุตสาหกรรมไม่ใช่ทางออกของการพัฒนาและความอยู่ดีกินดีของประชาชนในพื้นที่ ทั้งนี้จากกระบวนการทบทวนและระดมความเห็นดังกล่าวชุมชนมีข้อสรุปถึงเหตุผลของการไม่ยอมรับการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมดังนี้

1. กระบวนการพัฒนาโครงการไม่มีความโปร่งใสตามขั้นตอนที่ควรจะเป็นตามหลักเกณฑ์และหลักกฎหมาย

จากกระบวนการและขั้นตอนการดำเนินงานของการนิคมอุตสาหกรรมพบความไม่โปร่งใสและไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ที่ควรจะเป็น เช่น กระบวนการศึกษาไม่ได้สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างทั่วถึงเพียงพอ โดยมีการคัดเลือกคนจำนวนน้อยมากเข้าร่วมในกระบวนการศึกษา และนำไปสู่บทสรุปว่าชุมชนเห็นด้วยกับการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม โดยการนิคมอุตสาหกรรมมีพฤติกรรมที่กระทำในทำนองนี้ทุกตำบลเป้าหมายของอำเภอสีชลและอำเภอกำแพงแสน โดยประชาชนส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลการเป็นพื้นที่เป้าหมายของการสร้างนิคมอุตสาหกรรมเมื่อมีการศึกษาเสร็จเรียบร้อยแล้ว

2. การพัฒนานิคมอุตสาหกรรมเป็นการพัฒนาที่นำไปสู่การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

การพัฒนาโครงการขนาดใหญ่จะนำไปสู่การทำลายทรัพยากรธรรมชาติอย่างร้ายแรงจนถึงขั้นการล่มสลายของระบบนิเวศ โดยเฉพาะระบบนิเวศป่าไม้และระบบนิเวศทางทะเล ทั้งนี้เพราะการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมปิโตรเคมีนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมอื่นๆ อีกหลายสาขาซึ่งจะกระทบต่อระบบนิเวศอย่างร้ายแรง

เช่น การสร้างเขื่อนเพื่อเป็นแหล่งน้ำดิบสำหรับการพัฒนานิคมอุตสาหกรรม การขุดเจาะน้ำมันในทะเลนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงต่อระบบนิเวศทางทะเลทั้งระบบซึ่งจะกระทบต่อแหล่งอาหารที่สำคัญและยังโยงไปถึงการประกอบอาชีพของชาวประมงซึ่งประชาชนมีการประกอบอาชีพนี้ตลอดแนวชายฝั่งอ่าวไทย ทั้งนี้การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ หมายถึงการทำลายอาชีพของคนในพื้นที่ซึ่งจะกระทบต่อรายได้และความเป็นอยู่ต่อเนื่องเป็นลูกโซ่ ทั้งนี้เพราะว่าประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่อาศัยฐานทรัพยากรในการประกอบอาชีพ

3. การพัฒนานิคมอุตสาหกรรมเป็นการทำลายอำนาจทางเศรษฐกิจของประชาชนในพื้นที่

อำนาจทางเศรษฐกิจของประชาชนในพื้นที่อำเภอสีลและอำเภอท่าศาลาล้วนอาศัยฐานทรัพยากรในพื้นที่เพื่อก่อให้เกิดรายได้หลักของครัวเรือน หากพิจารณาการพัฒนานิคมอุตสาหกรรม จะพบว่าจะเป็นการทำลายฐานทรัพยากรเพื่อนำไปสู่การพัฒนาในอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งชุมชนชาวบ้านไม่สามารถบริหารจัดการให้เกิดอำนาจทางเศรษฐกิจได้ ทั้งนี้อัตราการจ้างงานจากการเกิดนิคมอุตสาหกรรมไม่สามารถรองรับจำนวนประชากรในพื้นที่ได้ และยังไม่แนบรวมถึงว่าการจ้างงานในนิคมอุตสาหกรรมจะเป็นแรงงานชั้นสูงเป็นส่วนใหญ่ ชาวบ้านจึงไม่มีสิทธิในการเข้าสู่ระบบการจ้างงานได้ จึงเป็นได้แค่แรงงานชั้นต่ำเท่านั้น

โดยหากเปรียบเทียบรายได้ระหว่างการเป็นแรงงานรับจ้างกับการเป็นผู้ประกอบการเอง พบว่ารายได้จะแตกต่างกันอย่างมาก เช่นชาวบ้านกรีดยางได้วันละหลักพันถึงหลักหมื่น หรือการออกเรือทำประมงมีรายได้ตั้งแต่หลักร้อยถึงหลักหมื่น เมื่อเทียบกับการเป็นแรงงานขั้นต่ำประมาณวันละ 200 บาท จึงไม่อาจเทียบ

กันได้เลยในเชิงรายได้ ชุมชนจึงเลือกที่จะดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจบนฐานทรัพยากรแบบเดิมและไม่เลือกแนวทางการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมซึ่งจะทำลายฐานทรัพยากรของชุมชน

4. สภาพสังคมจะเสื่อมทรามและวัฒนธรรมจะสูญสลาย

การเข้ามาของการนิคมอุตสาหกรรมจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรในพื้นที่เพราะจะเกิดการอพยพเข้ามาของประชากรจากถิ่นอื่น นั่นหมายถึงว่า จะนำไปสู่การปนเปื้อนทางวัฒนธรรมและการสร้างวัฒนธรรมใหม่ ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่ตั้งอยู่บนฐานบริโภคนิยม โดยไม่ได้คำนึงถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่างมนุษย์ จากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากรก็จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางด้านวัฒนธรรมตามมาอย่างเกี่ยวเนื่องซึ่งกันและกัน

นอกจากนี้ยังมีการเปลี่ยนแปลงเชิงกายภาพซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจและความสัมพันธ์ทางสังคมตามมา ทั้งนี้เพราะว่าสิ่งก่อสร้างทางกายภาพคือสิ่งที่แสดงถึงความหมายของวัฒนธรรมอันดีงาม เช่น วัด มัสยิด และสถานที่สำคัญอื่นๆ ในชุมชน สิ่งเหล่านี้จะถูกทำลายหรือไม่ก็เปลี่ยนแปลงสภาพจนไม่อาจกลายเป็นแหล่งสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมของคนในพื้นที่ได้ ทั้งนี้ยังไม่นับรวมถึงว่าสถานที่ดังกล่าวคือสิ่งสำคัญทางด้านจิตวิญญาณที่ไม่สามารถละเมิดได้

5. หากมีการเอาแผ่นดินไปสร้างนิคมอุตสาหกรรมแล้วจะเอาแผ่นดินที่ไหนอยู่อาศัยและทำกิน

พื้นที่ประมาณ 20,000 ไร่ ที่ใช้สำหรับการสร้างนิคมอุตสาหกรรมทั้งในส่วนของโรงงาน การผลิตและส่วนอาคารสำนักงาน เป็นพื้นที่มหาศาลซึ่งไม่สามารถหาพื้นที่ผืนใหญ่นขนาดนี้จากที่ได้ใช้ไปแล้ว ซึ่งหากมีการดำเนินการก่อสร้าง

จะมีผลต่อที่อยู่อาศัยและที่ทำกินหากมีการโยกย้ายจากแผ่นดินผืนเดิม หากแผ่นดินมีที่อยู่ใหม่แต่ที่ทำมาหากินไม่สามารถทดแทนได้ และที่มากไปกว่านั้นก็คือที่นี้เป็นแผ่นดินของปู่ย่าตายายซึ่งไม่อาจจากไปอยู่ที่ไหนได้ แผ่นดินตรงนี้จึงมีคุณค่าสูงยิ่งทางด้านจิตใจ

6. การเกิดขึ้นของนิคมอุตสาหกรรมจะเป็นการทำลายแหล่งอาหารสุดท้ายของสังคมไทย

วิกฤติของโลกอนาคตคือวิกฤติที่เกี่ยวข้องกับอาหาร ซึ่งสังคมก็จะหลีกเลี่ยงกันไม่ได้ ทั้งนี้การพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีจะนำไปทำลายแหล่งอาหารที่สำคัญ โดยเฉพาะแหล่งอาหารที่เกิดจากทะเล และในอนาคตจะนำไปสู่การขาดแคลนอาหารหรือการนำเข้าอาหารสำหรับการบริโภคในประเทศ เพราะฉะนั้นการคัดค้านการสร้างนิคมอุตสาหกรรมของชาวบ้านในพื้นที่ จึงเป็นการยืนหยัดที่จะรักษาแหล่งอาหารเอาไว้ให้คนไทยทั้งหมด

7. การเกิดนิคมอุตสาหกรรมจะนำสู่วิกฤติสุขภาพที่ไม่อาจเรียกคืนได้

จากประสบการณ์การเกิดนิคมอุตสาหกรรมทั่วโลก พบว่าผลกระทบที่สำคัญที่สุดคือ ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสุขภาพ ทั้งนี้เพราะว่านิคมอุตสาหกรรมปิโตรเคมีเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถปล่อยสารพิษได้จำนวนมาก จากสถิติการเกิดโรคจากจังหวัดระยองพบว่าประชาชนที่นั่นมีสุขภาพที่ย่ำแย่มาก ปัญหาสุขภาพของชาวระยองมีค่าสถิติเฉลี่ยสูงกว่าทั้งประเทศ เพราะฉะนั้น ชุมชนที่นี้จึงต้องการมีชีวิตที่ปลอดภัยจากสารพิษและอยากหายใจเต็มปอดจากสภาพสิ่งแวดล้อมที่ตี

8. คนลึกลับ ทำศาลา และคนนครต้องการกำหนดเองว่าเราจะมีการพัฒนาในรูปแบบไหน

ทรัพยากรธรรมชาติดำรงอยู่ที่นี้ วิธีชีวิตและวัฒนธรรมสั่งสมมาหลายอายุคน รวมทั้งมีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย สิ่งเหล่านี้คนพื้นที่ย่อมเข้าใจและตระหนักดีว่าควรจะมีการพัฒนาในรูปแบบไหนจึงจะเหมาะสมกับประชาชนในพื้นที่ ทั้งนี้ชุมชนมีสิทธิตามรัฐธรรมนูญที่จะดำรงไว้ซึ่งสิทธิในการปกป้องและกำหนดชุมชนให้สามารถสร้างประโยชน์สุขแก่ส่วนรวมได้

เชิงอรรถ

¹หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ฉบับวันที่ 8-10 มกราคม 2552

²หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ฉบับวันที่ 8-10 มกราคม 2552

³หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ ฉบับวันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2551

⁴เว็บไซต์กรุงเทพธุรกิจ วันที่ 2 มกราคม 2552

⁵หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ฉบับวันที่ 8-10 มกราคม 2552

⁶เว็บไซต์กรุงเทพธุรกิจ วันที่ 2 มกราคม 2552

⁷หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจฉบับวันที่ 15 มกราคม 2552

⁸บริษัททีเอ็มคอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด รายงานความก้าวหน้าครั้งที่ 3 โครงการศึกษาการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ มิถุนายน 2551.

⁹หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ฉบับวันที่ 8-10 มกราคม 2552

¹⁰กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ กระทรวงพลังงาน ใน www.energy.go.th

¹¹ www.chevronthailand.com

¹²กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ กระทรวงพลังงาน ใน www.energy.go.th

¹³ www.chevronthailand.com

¹⁴บริษัททีเอ็มคอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด รายงานความก้าวหน้าครั้งที่ 3 โครงการศึกษาการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ มิถุนายน 2551. อ้างใน อเนก นาทะบุตร ทางเลือกที่ 1 ต.ทุ่งปรัง อ.สิชล จ.นครศรีธรรมราช เอกสารประกอบการบรรยาย ,2551, หน้า 2.

¹⁵บริษัททีเอ็มคอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด รายงานความก้าวหน้าครั้งที่ 3 โครงการศึกษาการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ มิถุนายน 2551.,หน้า 5-6 ถึง 5-10.

¹⁶บริษัททีเอ็มคอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด รายงานความก้าวหน้าครั้งที่ 3 โครงการศึกษาการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้

มิถุนายน 2551. อ้างจาก อเนก นาคะบุตร แผนแม่บทอุตสาหกรรมและการทำเรือภาคใต้, 2551, หน้า 2.

¹⁷บริษัทหิมาคอนซัลติง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด รายงานความก้าวหน้า ครั้งที่ 3 โครงการศึกษาการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ มิถุนายน 2551. บทที่ 3 หน้า 117-122.

¹⁸บริษัทหิมาคอนซัลติง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด รายงานความก้าวหน้า ครั้งที่ 3 โครงการศึกษาการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ มิถุนายน 2551. อ้างจาก อเนก นาคะบุตร แผนแม่บทอุตสาหกรรมและการทำเรือภาคใต้, 2551, หน้า 5-21 , 5-22 , 5-127.

¹⁹หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ปีที่ 27 ฉบับที่ 2249 วันที่ 2-5 กันยายน 2550 หน้า 45.

²⁰อุไรวรรณ สุภาแดง ข่าวสำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดนครศรีธรรมราช 17 ธันวาคม 2551. อ้างใน www.nakhonsithamarat.go.th

²¹บริษัทหิมาคอนซัลติง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด รายงานความก้าวหน้า ครั้งที่ 3 โครงการศึกษาการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ มิถุนายน 2551. อ้างจาก อเนก นาคะบุตร ทางเลือกที่ 1 ต.ทุ่งปรัง อ.ลิซล จ.นครศรีธรรมราช, 2551, หน้า 5-3, 5-10.

²²บริษัทหิมาคอนซัลติง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด รายงานความก้าวหน้า ครั้งที่ 3 โครงการศึกษาการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ มิถุนายน 2551. หน้า 5-5, 5-6.

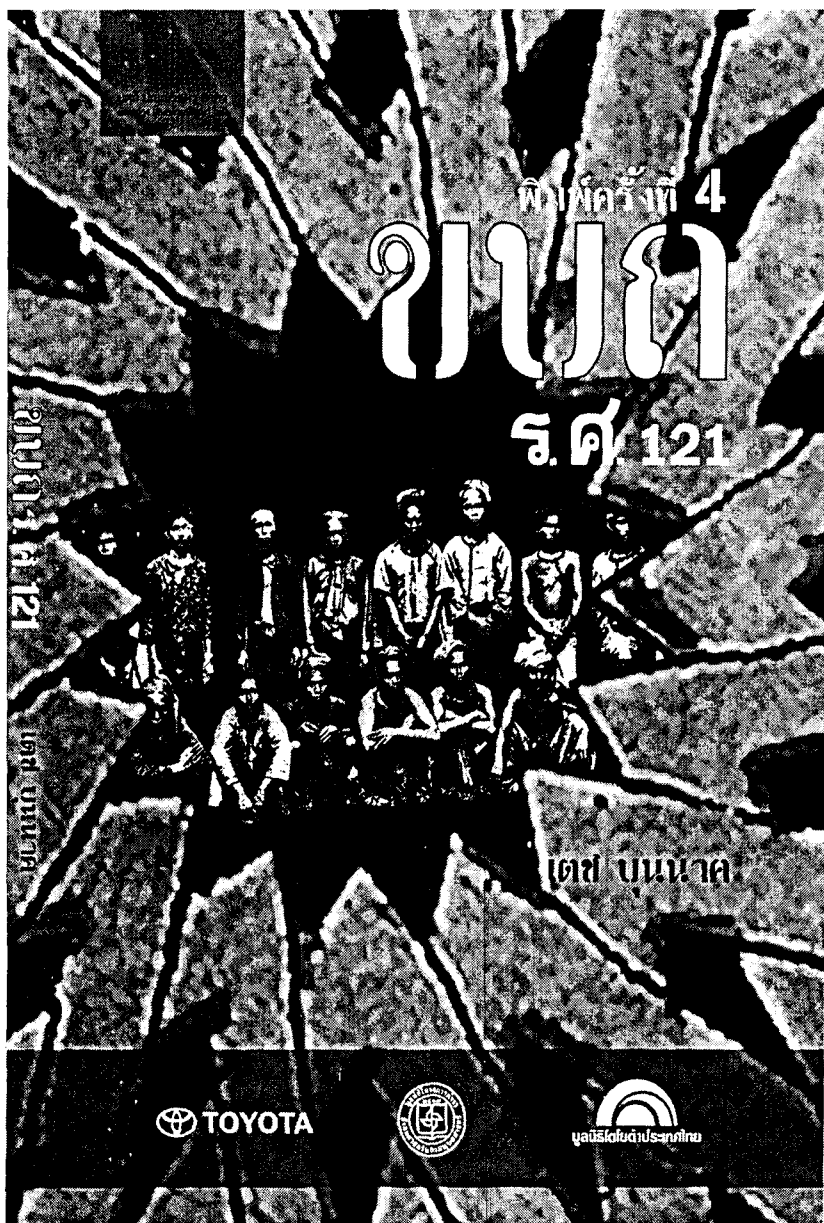
²³บริษัทหิมาคอนซัลติง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด รายงานความก้าวหน้า ครั้งที่ 3 โครงการศึกษาการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ มิถุนายน 2551. หน้า 5-2.

พิมพ์ครั้งที่ 2

ความเป็นมาของทฤษฎี
เศรษฐกิจดินแดน
ในภาคใต้ไทย

ဧည့်သည်များအားလုံးအတွက်







สยาม SIAM

ประเทศของเราวมเลือดเนื้อชาติเชื้อ

ไทย/ไท ลาว คนเมือง คนอีสาน มอญ เขมร กูย แต่จัว
แคะ กวางตุ้ง ฮกเกี้ยน ไหหลำ จาม ขวา มลายู ซาไก
มอแกน ทมิฬ ปาตาน ชิกซ์ เปอร์เซีย อาหรับ ฮ่อ พวน
ไทดำ ผู้ไท ชิ่น ยอง ไส้ เวียดนาม ลัวะ ม้ง เย้า กะเหรี่ยง
ปะหล่อง มูเซอ อะข่า กำมู มลาบรี ของ บรู ญัฮกุร
ฝรั่ง (ชาติต่างๆ) แวก (ชาติต่างๆ) ลูกผสม/ลูกครึ่งต่างๆ
อีกมากมายกว่า 50 ชาติพันธุ์ ฯลฯ

A Modern Nation

www.petitiononline.com/SIAM2008/petition.html

www.petitiononline.com/siam2007/petition.html

เลขอนุญาต ที่ ค. ๒/๒๕๑๙

เลขที่คำขอ ที่ ๒/๒๕๑๙

ใบอนุญาตจัดตั้งสมาคมหรือองค์การ

ตามที่
ได้ขออนุญาตจัดตั้ง
โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

นายป๋วย อึ๊งภากรณ์

มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

๑. ส่งเสริมการจัดทำตำราภาษาไทยในแขนงสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ทั้งระดับมหาวิทยาลัย และก่อนมหาวิทยาลัย
๒. เผยแพร่ตำราของมูลนิธิในหมู่ผู้สอนวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ที่วราธนาจักร
๓. ส่งเสริมการเรียบเรียงงานวิจัย และตำราชั้นสูง และรวบรวมเอกสาร ทางวิชาการออกตีพิมพ์
๔. ส่งเสริมกิจกรรมทางวิชาการด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
๕. ไม่ทำการค้ากำไร และไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง

และมีที่ตั้งสำนักงานใหญ่ ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร นั้น

กรรมการศาสนาได้พิจารณาแล้ว อนุญาตให้ดำเนินการจัดตั้งได้ และขอให้ปฏิบัติตามคำสั่งและ ข้อบังคับของกรรมการศาสนา โดยเคร่งครัด

อนุญาต ณ วันที่ ๒๐ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๙



(นายวัชร เขี่ยมโรติ)
อธิบดีกรรมการศาสนา

จัดโดย

มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, มูลนิธิโดยต่างประเทศไทย, บริษัท ไทยด้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด

ร่วมกับ

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา มวล., คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มธ., สถาบันวิจัยคดีศึกษา มธ., หลักสูตรครุฑบพิตร/ไท ด้านการบริหารธุรกิจ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มธ., สมาคมจดหมายเหตุนิยม และ กองทุนจิตร ภูมิศักดิ์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ, สถาบันทักษิณคดีศึกษา มท., วิทยาลัยนานาชาติปริทัศน์ พนมยงค์ มธ., ภาควิชามานุษยวิทยา คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร